

چرا حامیان چشم و گوش بسته FATF از پاسخ به سؤالات فرار می‌کنند؟

معاون پارلمانی و معاون حقوقی رئیس‌جمهور در دولت قبل می‌گویند از نظر بنده هیچ شک و شبهه‌ای برای پیوستن به FATF وجود ندارد. او اما مانند دیگر حامیان FATF به سؤالات جدی بی‌پاسخ در این زمینه پاسخ نداد.

به گزارش سایت خبری پرسون، مجید انصاری، چهره اصلاح‌طلب عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام گفته است: از همان ابتدا که موضوع FATF مطرح بود، موضع روشنی داشتم که اینک پیوستن به FATF را به عنوان یک هنجار بین‌المللی در ارتباط پولی ارزیابی می‌کنم FATF که مجموع چهار پروتکل است، در کشورهای مختلف مورد پذیرش قرار گرفته و ایران هم دو مورد از این پروتکل‌ها را پذیرفته و تصویب کرده که یکی از آنها مبارزه با پولشویی بود و دیگری هم مبارزه با تأمین مالی تروریسم است.

اگر بخواهیم مرادفات طبیعی و عادی در انتقال پول با اقتصاد جهانی و کشورهای مختلف داشته باشیم، چاره‌ای غیر از پیوستن به FATF نداریم چرا که پیوستن به آن مشکلات فراوانی را برای فعالان اقتصادی و نظام بانکی ایجاد کرده و هزینه‌هایی بر ما تحمیل می‌کند. برای نمونه هزینه انتقال پول و تبدیل آن، همچنین مفاسدی که به دلیل عدم شفافیت در این میان صورت می‌گیرد، همگی نشان‌دهنده این هستند که باید از همان ابتدا که FATF به مجمع آمد، می‌پذیرفتم و تأخیر در پذیرش آن منجر به رسیدن ضررهایی بر ما شده، بنابراین به نظر بنده هر چه سریع‌تر FATF مورد پذیرش قرار بگیرد، به نفع کشور است و مانعی را در فضای ارتباطات اقتصاد بین‌الملل کشور برمی‌دارد.

انصاری افزود: بسیاری از کشورها نظیر روسیه و چین که در حال حاضر با ما کار می‌کنند، همگی همواره بر این نکته تأکید می‌کنند که ایران به FATF بپیوندد. واقعیت امر این است که به دلیل اینکه عضو FATF نیستیم روابط اقتصادی ایران با چین و روسیه با دشواری‌هایی مواجه است چرا که شرکت‌های این دو کشور و سیستم بانکی آنها به مقررات FATF متعهد هستند، از این رو وقتی با ایران وارد معامله می‌شوند ما عضو FATF نیستیم، دچار مشکلاتی می‌شوند و ایران برای حل این مشکلات ناگزیر از پرداخت هزینه‌های زائد در روند فروش کالا، دریافت، انتقال و تبدیل پول می‌شود. از این رو از نظر بنده هیچ شک و شبهه‌ای برای پیوستن هر چه سریع‌تر به FATF وجود ندارد.

درباره اظهارات آقای انصاری گفتنی است که شبیه همین استدلال‌های ناقص از میانه دولت سابق مطرح می‌شد که به همکاری بی‌سر و صدای دولت وقت با FATF و اجرای ۳۷ بند از ۴۱ بند برنامه اقدام منتهی شد اما پاداش این همکاری گسترده- که نوعی خودتحریمی و واگذاری مسیرهای دوزدن تحریم‌ها به دشمن بود- نه کاهش تحریم‌ها بلکه افزایش تحریم‌ها از ۸۰۰ مورد به ۱۷۰۰ مورد رسید. به همین دلیل هم مقامات عالی کشور از آقای ظریف پرسیده بودند آیا با اجرای چهار تعهد باقی مانده تضمین می‌دهید که تحریم‌ها برداشته شود و آقای ظریف صادقانه و براساس عبرت برجام گفته بود هیچ تضمینی وجود ندارد!

از سوی دیگر طبق گزارش‌های بین‌المللی بیش از ۷۶ درصد جرایم موضوع فعالیت‌های FATF (پولشویی، حمایت مالی تروریسم و جرائم مالی سازمان‌یافته) در آمریکا و کانادا و برخی کشورهای اروپایی نظیر انگلیس انجام می‌شود؛ اما FATF مطلقاً در برابر این رفتار مجرمانه و سازمان‌یافته دولت‌های غربی ساکت است. برای مثال اخیراً روزنامه نیویورک تایمز، لندن را در کنار برخی مناطق آمریکا، «پایتخت پولشویی دنیا» که بیشترین جرائم و مفاسد مالی در آنها انجام می‌شود، معرفی کرد.

در موضوع روسیه هم باید یادآور شد که گردانندگان FATF در اقدامی کاملاً سوگیرانه عضویت دولت روسیه را به خاطر «عملیات ویژه نظامی در اوکراین» تعلیق کردند و حال آن که اگر حمله نظامی به کشورهای دیگر، مستوجب مواخذه در FATF و تعلیق عضویت اعضا باشد، طبیعتاً قبل از روسیه، باید آمریکا و انگلیس و رژیم صهیونیستی از FATF اخراج می‌شدند. کارگروه FATF، در سال ۱۹۸۹ میلادی تأسیس شده، یعنی پیش از جنگ‌افروزی واشغالگری آمریکا و انگلیس و ناتو در افغانستان و عراق و سوریه، و همچنین جنگ‌افروزی‌های وحشیانه رژیم صهیونیستی علیه ملت‌های فلسطین و لبنان و سوریه. بر این مبنا باید قبل از روسیه، عضویت آمریکا و انگلیس و رژیم صهیونیستی تعلیق می‌شد که پیشاهنگ‌های جنگ‌افروزی و اشغالگری در دنیا هستند. اما چنین نشده است.

کیهان